Ч. 257. Четвер 30 (17) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні.— З буджетової комісиї. — Рада державна. — Промова папи на консистори.

П. Президент міністрів ґр. Штірк був в неділю на довшім послуханю у Цісаря, котрому предложив новий проєкт урядничого закона, порішений на послідній міністерскій нараді, що відбула ся в суботу. Ґр. Штірк задумує ще сего тиждня предложити парляментови сей проєкт, що після чуток має обіймати часовий аванс, прагматику та підвисшене активальних додатків. Був також у Цісаря на довшім послуханю міністер війни ґенерал Авфенберґ в справі зміни деяких подробиць в проєкті войскового закона.

Ві второк ведено в кабінеті віцепрезидента палати дра Германа наради президиї Кола польского з міністром справ внутрішних Гайнольдом, мін. Галичини Длуґошом, секцийним шефом мін. скарбу Енґлем і галицким Намістником Бобжиньским. На конференциї сїй обговорювано — після оголошених комунікатів — ветеринарийні зарядженя остаючі в звязи з ховом худоби та справу водних доріг.

Ві второк покінчила буджетова комісия ґенеральну дискусию, в котрій забирав голос також пос. др. Діяманд. Бесїдник зазначив, що посередні податки а специяльно податок спіритусовий буде мусів чекати на підвисшене, бо не має зовсїм необхідности переводити таким шляхом санацию краєвих фінансів. Коли правительство виконає рішеня дорожняної комісиї та передасть трийцятиміліонову спіритну субвенцию краям, то санация буджету в переважній части буде вже доконана. Впрочім як довго сойми є куриальною репрезентацию, так довго парлямент не потребує займати ся санацию краєвих фінансів. Опісля перейшов бесїдник до справ шкільних та обговорював клерикалізоване висшої науки, наводячи за примір того переслїдуваня львівского професора Янїка. Бесїдник відчитав потім лист през. Львова Наймана, в якім він жалїє ся на занедбане шкільних льокалів. Обговорюючи справу зелїзничу, домагав ся бесїдник заведеня III. кляси в поспішнім поїзді Відень-Львів. При кінци обговорював долю польских еміґрантів в Прусах та предложив комісиї резолюцию, в котрій, покликуючи ся на торговельні австро-німецкі трактати і на союзне відношене, домагав ся внесеня виїмкових антипольских постанов та против видалюваня австрийских робітників, які там заняті.

В дальшім ходї вчерашного засїданя палати послів покінчено дискусию над предложенем в справі реґуляміну нарад і в голосованю ухвалено предложене в другім і третім читаню. Відтак раджено над наглячим внесенем п. Кернера в справі іменованя судиїв в Чехах. Слїдуюче засїдане нинї. На дневнім порядку перше читане ріжних правительственних предложень, між иншими також імовірно предложеня в справі урядничій.

Передвчера відбув ся в Римі тайний консистор папский, на котрім сьв. Отець виголосив промову. Папа зазначив, що мило єму порушити по так довгім часї справи, що займають єго духа в так важних часах.

Біжучий рік є роком специяльних сумовин, що мусять кождого проняти болем. Ґамірне сьвято памятних подій, від яких датує ся початок так великих обид апостольскої столиці, завдає сьв. Отцеви і кождому вірному синови церкви великий біль. За ініциятивою одної секти уладжено манїфестацию против католицкої віри, явно висьміваючи вірних цілого сьвіта. Мимо того найбільшою честнотою Італїянців є віра, котра дивним робом є жерелом всякого поступу в культурі Італїї та може бути жерелом єї трівкого істнованя.

Папа висловлює також сильне переконане, що події в Портуґалїї були дїлом тої секти, отже треба скріпити постанови енциклїки про розділ церкви від держави. Віра переломить опір махінаций, що здавлюють свободу совісти і приготовляють руїну свого краю.

Супротив проявів модернїзму є правдивою потїхою, коли бачить ся зростаючу любов до

3)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Час лїтного спочинку і тишини минув. Ніль дня 7 жовтня дійшов до свого найвисшого стану і зачинає поволи опадати. Між розтоками устя або в т. зв. дельті видко ще широкі площі води, поперериванї лиш темними смугами гребель з Нілевого намулу, а по них пересувають ся сильветки Феллахів, що кудись спішать, та верблюди з великими наборами; а села зі своїми хатами також з Нілевого намулу виглядають між тими водами також як острови і лиш декуди виднїють ся понад ними білї, стрункі мінарети мошей та поодинокі пальми. То час збірки дахтилів — на стрункиx пнях видко тепер під їх короною листя червоні вінцї овочів — і розпочав ся ярмарок на бавовну. Довжезні поїзди зелїзничі і множество лодок, що оживляють канали, привозять тяжкі вантухи бавовни з дельти до Александриї. Кождий европейский пароплав привозить купців-гуртівників з їх лїтнього місця побуту.

Іскандерія — так називають се місто Турки і Араби, оживляє ся, рух торговельний прибирає щораз більші розміри. А треба знати, що Александрия, як була в старинї, так єсть й нинї дуже важним містом торговельним, містом, де сходить ся торговля трох сьвітів. Нинїшне місто то якась мішанина сходу з заходом, тому й розпадає ся на дві великі половини: на магометаньске місто, що лежить на вузкім півострові висуненім далеко в море межи обома пристанями, східною і західною і на місто европейске, зване франконьским, що лежить дальше в глубинї краю. Магометаньске місто має нинї яких 120 тисячів жителів, а франконьске около 170 тисяч в, з чого самих чужинців найпреріжнїйших народностий буде около 50 тисячів. Тих чужинців називають тутешні жителї Франками без згляду на то, якої они народности. Але заким розглянемо ся по сім місті і придивимо ся єго займавостям, послухаймо, який був єго початок і яка минувшість.

Грецкий писатель Геродот, що жив на більше як 400 лїт перед Христом, розповідає про Єгипет і ріку Ніль та згадує і про остров Фарос положений перед устєм Нїлю. За єго часів було над західною розтокою Нїлю місто Канопус і від него звала ся тота розтока канопейска. З устя тої розтоки коло міста Абукір нинї не видко й слїду. Дальше розповідає він, що єгипетскі королї або Фараони ставили коло сїльця Ракотіс напроти згаданого острова сторожу, щоби она не пускала чужинців до краю а землю довкола села розділили між пастирів. Отже в тім місци, де колись було село Ракотіс, станула пізнїйше Александрия.

Македоньский король, Александер Великий, що завоював був свого часу майже цілий тодїшний сьвіт, їхав в роцї 339 перед Христом — отже 2242 лїт тому назад — з міста Мемфіс долї канопейскою розтокою Нїлю, щоби вишукати місце для нового міста, що мало творити звязь межи тодїшним грецким сьвітом а краєм фараонів; оно мало стати тою брамою, крізь котру мала входити до Єгипту грецка культура а богатства Єгипту мали перевозити ся до портів Азиї і Европи. Вибір короля упав на ту сторону, де лежало село Ракотіс і де озеро Мареотіс та море так близько сходили ся з собою. Та й не могло бути щасливійшого вибору. Береги озера Мареотіс на полудни подавали дуже добре місце на склади всїляких краєвих товарів а на півночи через сполучене острова Фарос з сушею утворено славну подвійну пристань, котра небавком стала ся рішаючою для снованя нового міста. То правда, що греблю, яка сполучала остров Фарос зі сушею, побудовано далеко пізнїйше, бо аж в часах Птоломея I., але будівничий короля Александра, Дейнократес, той, що дораджував єму зробити з гори Атос статую, котра представляла би чоловіка, що в одній руцї держав би місто а в другій миску, з котрої спливали би всї води тої гори, коли робив плян для нового міста, не забув певно зробити на нїм і греблю.

Евхаристиї. Папа згадав на сім місци про евхаристичні конґреси в Анґлії і Ішпанії, де брав у них участь король і его рідня. Ішпанія зложила через то доказ, що е й бажає остати католицкою. Папа має надію, що помимо антиреліґійних стремлїнь в Ішпанії, величавий той нарід удержить ся в мирі і щастю, дякуючи католицкій вірі.

Новинки.

Львів, 29 падолиста 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів іменував почтмайстрами: ад'юнкта Волод. Огаря в Команчи і експедента Едв. Наґавецкого в Лявочнім та переніс почтмайстрів: Ром. Тейслера з Команчи до Озїрної і Фр. Рихля з Лавочного до Струж; — переніс асистента почтового Озию Менша з Тернополя до Львова.

— **При вчерашних доповняючих виборах** до Ради державної вибрані: з округа виборчого Золочів-Озїрна-Зборів-Залїзцї Генрих Райцес, котрий на 5361 важних голосів одержав 2802, др. Володислав Дулемба одержав 2530 голосів. В окрузї Дрогобич-Турка-Болехів вибраний др. Натан Левенштайн одержавши 5221 голосів на 7596 голосуючих. Контркандидати одержали: Арт. Гавзнер 1302, др. Ад. Зеґаль 1029 а о. Моссора 41 голосів.

— **Із запомогової суми для женьских заведень наукових** визначеної соймом у висоті 8000 кор. до розпорядимости Виділу краевого одержали: женьска семінария учительска СС. Василиянок в Станиславові 200 К і приватна ґімназия СС. Василиянок у Львові 400 К.

— **Відзначенє.** П. Мінїстер просьвіти надав емеритованому учителеви і управителеви школи народної в Пиратині, Михайлови Грицакови, титул директора.

— **Українська торговельня школа**, що часово містила ся в комнатах „Просьвіт" (Ринок 10 II пов.), перенесла до нового, нарочно уладженого для неї приміщеня в камениці при площі українського театру, ул. Льва Сапіги 1. (Улиця при котрій містить ся школа має небавком одержати назву ул. Котляревского).

— **Виділ філії „Просьвіти"** в Рогатині скликує на день 12 грудня 1911 р. звичайні загальні збори сеї філії до Рогатина, позаяк збори сї дня 20 падолиста 1911 р. не відбули ся.

— **Відкритє прутня слинавки.** Німецкі часописи доносять, що берлиньскому бактериольоґови дрови Зіґлеви удало ся викрити заразника слинявки або заразн пискової і ратичної. Вислїд тих праць представлений на загальних зборах ветеринарів в Берлині викликав велике вражінє, бо удало ся остаточно викрити бациля або прутня, котрий ширить згадану заразу. Дрови Зіґлеви удало ся штучно вигодувати кольонії того прутня, котрий защіплений зьвірятам викликує прояви тої заразн.

— **Маркіянові сьвята.** Дня 8. грудня будуть сьвяткувалн українські Товариства в Тернополи ювилей 100-их роковин уродин Маркіяна Шашкевича зі слїдуючим порядком: 1) о год. 9 торжественне богослуженє в парохіяльній церкві. 2) Сьвяточний похід улицями міста до Міщаньского Брацтва, де відбуде ся 3) Популярний концерт. Вступ вільний; добровільні датки приймає. — Дня 9. грудня о 8 год. вечером відбуде ся концерт при участи тернопільского Бояна і войскової музики 55 полку піхоти. — Дня 8. грудня уладжують українські Товариства у Відни в концертовій салї готелю „Zur Post" I. Fleischmarkt ч. 16. вечерницї присьвячені памяти Маркіяна Шашкевича. В програму вечерниць входять: Сьвяточна промова віцепрезидента парляменту п. Юліяна Романчука; продукциї хору Тов. акад. „Січ", гра на фортепяні п. Днїстряньскої, сольо-співи п. Носалевича, оперового співака, та пп. консерватористів Любінецкого і Прокоповича, квартет смичковий і деклямация. Початок 8 год. вечером. Ціни місць: крісло перворядне 6 К, другорядне 4 К, треторядне 2 К, четверторядне 1·50 К, балькон середний 2 К, бічний балькон 1 К, стоячі місця 60 сот.

— **Сьвяточний обхід 100-их роковин** уродженя Маркіяна Шашкевича уряджують всї Товариства просьвітні і економічні в Комарні в дни 8. грудня с. р. Початок о годині 10-ій. Програма: Богослуженє в церкві сьв. Петра і Павла, похід до церкви на передмістю, де відбуде ся посадженє пропамятного дуба Маркіянового. Вечером о годині 6-ій концерт в сали товариства задаткового. — За Комітет: *Др. Т. Печерский, Осип Утриско.*

— **В Товмачи** в домі читальні „Просьвіти" відбудуть ся дня 6. грудня с. р., о 2 год. по полудни перші загальні збори Товариства „Селяньска Бурса" ім. Шашкевича. На порядку дневнім: 1) Звіт основателїв з дотеперішної акциї. 2) Вписи членів. 3) Вибір виділу. 4) Внески членів. На сї збори запрошуємо горячо всїх горожан товмацкої землї, котрим лежить на серци добро наших дїтий і нашої будучности. — *О. В. Кисїлевский, Левクликайло.*

— **Знов вироблюванє посад.** Вчера арештовано 19-лїтного Івана Мисяка, котрий то удавав приватиста, що приготовлює ся до 7-ої кл. ґімназ., то знов наймита кухні „Готелю Імперіяль" або наконець подавав ся за аґента асекурацийного товариства „Ґізеля" і в той спосіб допускав ся обманьств, обіцюючи виробляти посади. Мисяк крутив ся головно між кельнерами і представляв ся їм також яко конципіст Виділу краевого та обіцював за оплатою 60 до 100 корон виробити посаду при Виділі краевім. Мисяк підробляв письма Виділу краевого, надаючі або обіцюючі посади і сам їх підписував яко „радник" Виділу краевого. Письма ті посилав почтою в кувертах краевого бюра оплат шинкарских, а навіть прибивав на них печатки того бюра.

Головним пошкодованим есть кельнер Володислав Паньчишин, від котрого Мисяк вимантив 90 корон. В хвили арештованя знайдено при нїм кілька вже готових письм, з котрих виходить, що хитрий той мантїй обіцював виробити шкільні сьвідоцтва навіть тим, котрі зовсїм до школи не ходили і лиш лихо уміли писати. В слїдстві признав ся Мисяк до вини і нині відошлють его до арешту краевого суду карного.

— **З Бережан.** Звичайні загальні збори філії товариства „Просьвіта" в Бережанах відбудуть ся дня 8 грудня 1911 в сали товариства „Надія" о годині 12 в полудне з слїдуючим порядком дневним: 1) Виклад адв. дра Чайковского з історії України. 2) Роздача календарів членам (тим, що поплатили вкладки). 3) Звіт уступаючого виділу. 4) Удїленє абсолюториї. 5) Вибір нового виділу. 6) Внесеня і інтерпеляциї. Взиває ся Вп. членів, щоби без-

---

Дальшим важним услівєм для будови нового міста було без сумніву заосмотренє его в потрібну воду. Нема отже сумніву, що той сам будівничий піддав також і плян повести з розтоки Нілю канал, що ішов би попід місто з полудневої его сторони. Від того каналу пороблено в твердім піску такі закопи, що ішли о скілько то було можливе вздовж улиць і з одної сторони доводили чисту воду, з другої забирали всяку нечистоту з міста. Улиці в місті не ішли як небудь, лиш рівнобіжно одна до другої і переривали ся під прямим кутом, але держали ся всіх нерівностий землї. То місце, де мали перетинати ся дві головні улиці, визначив сам Александер. На такім перехрестю бувала звичайно торговиця. Але що морске місто потребує торговиці близько пристані, то можна собі подумати, що торговиця в новім місті була в тім місци, де від полудневої сторони починала ся згадана повисше гребля.

Та й за Александра побудовано мури, що в як найдальшім обемі творили границї, серед котрих розвивало ся молоде місто з великою скоростию. Але Александер вже не бачив его в его розвитку; там знайшло лиш его тіло вічний упокій. Коли один з его ґенералів, Птолемей, запанував в Єгипті і Александрию вибрав собі за столицю, спровадив також з Вавилону тіло короля в золотій до мумії подібній домовині і на дорогоцїннім каравані, де оно спочивало спокійно аж до того часу, коли девятий з роду Птолемеїв египетский король казав золоту домовину стопити і заступити еї скляною. До сеї домовини приходили ще в 3-ім столїтю по Христї римскі цїсарі і віддавали честь великому покійникови. Що стало з гробиницею і де поділи ся пізнїйше мощі Александра Великого, сего нїхто не знає.

Коли Александрия стала столицею Птоломеїв, зробило ся з неї місто, якого другого, крім хиба одним Атин, не було в тодїшнім сьвітї. Крім згаданої вже великої греблї, званої „гептастадіон", довгої більше як на чверть години дороги, з котрої тепер зробила ся широка шийка, на котрій містить ся мало що не ціле магометаньске місто, дві великі будівлї розносили славу Александриї по цїлім тодїшнїм сьвітї. На самім східнім кінци острова Родос піднимала ся величава лїхтарня морска, виставлена з короля Птоломея Сотера, виставлена славним грецким будівничим Состратосом з Кнідос. Була то так велика і так красна вежа, що еї зачислювано опісля до семи чудес сьвіта. Тота лїхтарня морска не лиш переймила назву від острова і звала ся Фарос, але й дала яко перша будівля того рода почин до того, що пізнїйше кожду лїхтарню морску не називано инакше як лиш „фарос". Була то висока аж на 170 метрів вежа, побудована на скалї обведеній довкола грубим муром. На самім вершку сьвітила ся лїхтарня, котру видко було, як кажуть, аж на вісім миль далеко. Будова тої вежі тягнула ся 12 лїт і коштувала 800 талантів або майже 5 міліонів корон. Лїхтарня тота стояла аж до 1317 р., а як і длячого опісля завалила ся, не знати.

Другою величавою будівлею, що на вічні часи зберегла славу міста Александриї, то був музей побудований за короля Птолемея Філядельфа, в котрім містила ся бібліотека основана ще Птолемеєм Сотером. Музей той призначений для наукових цїлий, припирав до великих будівель королївскої палати. Крім поміщень потрібних на бібліотеку були там всілякі можливі уладженя для наукових цїлий, так що ціле се заведенє можна би було назвати університетом і академією наук. Часть будинку була призначена на помешканя і харчівні для учених, инші комнати і салї були призначені до науки і викладів, ще инші наконець для тих, що переписували книги та й для тих людий, котрих можна би порівнати з нашими переплетниками, бо в старині держали звичайно по бібліотеках таких людий, що зліплювали листки перґаміну і звивали в трубки, бо так в тих часах книги виглядали. Крім всіх тих многих поміщень, які знаходили ся в тій цїли в сім будинку, були там ще підсїня на стовпах і огороди, бо у Греків наука, якої уділяли учені мужчинам всїлякого віку, відбула ся по більшій части розговорами підчас походів. Із сего всего видко, що музей займав дуже велике місце і в нїм мешкало або бодай було через день заняте значне число людий.

До Фароса підходили від полудня королївскі палати, що окружали східну пристань. Коли поміж тими палатами а Фаросом було в'їзджати до пристанї — так каже Страбон, котрий в 24-ім роцї перед Христом їздив до сего міста — представляв ся здивованим очам цїлий ряд пишних будівель. До палат на півострові Льохіяс, де був також королївский арсенал, припирали другі палати — довжезні будинки з підсїнями на стовпах, огородами, критими ґалериями і т. д. Бо то преці кождий з Птолемеїв ставив собі памятник розширенєм королївскої палати, так що она за часів Страбона займала четвертину а може навіть і третину цїлого міста, підчас коли плян міста, зладжений Дейнократесом, призначав для неї лиш пяту часть.

(Дальше буде).

условно на зборах явились. Виділ буде приймав також зголошеня нових членів. — За виділ філії товариства „Просьвіта" в Бережанах: *др. О. Гупаловский* голова, *Володимир Бемко* секретар.

— **О спадщину.** Перед трибуналом карним розпочала ся в понеділок розправа против Матія Белюховского, дра Якова Шраттера, Дороти з Кавфманів Шреттерової і Бенямина Кавфмана, котрих прокураторія державна обжаловує о злочин вимушеня, доконаного в 1906 р. на родині Боґуцких. Єсть то епільоґ голосної перед трома роками справи о спадщину по бл. п. ґр. Николаю Воляньским, помершім у Львові дня 2 липня 1895 р. Справа сама так представляє ся:

Дня 2 липня 1895 р. помер у Львові бл. п. ґр. Николай Воляньский, властитель більшої посілости і полишив міліонове майно. Воляньский не був женатий і перебував в послідних днях свого житя в домі Марії з Воляньских Боґуцкої, одинокої доньки свого одинокого брата Еразма Воляньского. Позаяк Марія Боґуцка була після закона одинокою спадкоємницею, то ціла спадщина по бл. п. Николаю Воляньскім повинна була їй припасти, тим більше, що в поступованю спадковім стверджено, що бл. п. Николай Воляньский дня 26 мая 1895 зробив устне завіщане в присутности сьвідків Матія Белюховского, Давида і Соломона Гіршгорнів і Евгенія Лукасевича, установляючи Марию з Волянских Боґуцку універзальною спадкоємницею. На тій основі Мария Боґуцка війшла зараз в посідане міліонового майна по бл. п. Воляньскім.

Але зараз по смерти Николая Воляньского виступила з претенсиями до спадщини Анна Воляньска, властителька Ріпинець в імени своїх тоді малолітних синів Франца і Володислава. З тої сторони доказувано, що померший лишив завіщане на письмі, установляючи їх універзальними спадкоємцями. Анна Воляньска при помочи аґента поліційного Шпанґа прибирала материял, на основі котрого спричинила карносудові доходженя против Белюховского, довголітного управителя і вірника ґр. Николая Воляньского, в напрямі злочину крадежі части майна і усуненя письменного завіщаня. Однак ті доходженя в 1896 р. суд тернопільский застановив і справа притихла.

Аж ось адвокат Шраттер зі Станиславова запізнав ся у Львові з комісарем поліції п. Лукомским і звірив ся єму, що єсть в посіданю тайни одної справи, при котрій Лукомский міг би „найчестнійшим" способом заробити що найменше яких 50.000 кор. Лукомский заявив ся готовим до того, а тоді Шраттер сказав єму, що Белюховский вкрав перше завіщане ґр. Воляньского і за 50.000 зл. видав Боґуцким. Воляньский написав опісля друге завіщане і дав єго Белюховскому, щоби єго сховав, але Белюховский і то завіщане видав Боґуцким. Затов дістав знов значну нагороду а коли розтратив майно, зголосив ся до него, др. Шраттера о пораду, яким би способом можна від Боґуцких знов дістати гроші. — Комісар Лукомский зробив донесене до прокураториї о цілій сій справі ще в 1908 р., а переведені дальші доходженя довели остаточно до теперішного процесу.

Телеґрами.

Відень 29 падолиста. Є. Вел. Цісар приняв вчера болгарского короля.

Відень 29 падолиста. Нині розпочала ся карна розправа против Неґуша, виновника замаху на міністра Гохенбурґера. Неґуш признає ся до вини. Переслухане потреває цілий день.

Відень 29 падолиста. Палата послів. Міністер справ внутрішних бар. Гайнольд предложив закон о часовім аванзі урядників. Міністер заявив, що небавком предложить подібний проєкт о службових відносинах урядників судейских і державних учителів шкіл середних і низших.

Краків 29 падолиста. Нині над раном стала ся в Скавині на зелїзници пригода: на машину поїзду особового наїхала машина поїзду товарового. Машина поїзду особового і 4 ваґони поїзду тоарового вискочили із шин. Зі служби зелїзничої 4 особи легко ранені а з подорожних нікому не стало ся нічого.

Льондон 29 падолиста. Урядово оголошують численні зміни в адміністрациї. Зміни ті обнимають майже половину урядників адміралїциї. Перший льорд адміралїциї на запитане заявив, що они не містять в собі ані нагани ані закиду против якого небудь члена адміралїциї, але суть конечні зі зглядів службових.

Петербург 29 падолиста. „Реч" доносить, що в ґуберніях нижно-новгородскій і орлівскій численні урядники одержали видуманий ценвус виборчий, щоби могли брати чинну участь у виборах до четвертої думи.

Цїна збіжа У Львові.

дня 28-го падолиста:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениция	11·80	до	12·—
Жито	9·50	„	9·70
Овес	7·90	„	8·10
Ячмінь пашний	7·80	„	8·30
Ячмінь броварный	8·50	„	10·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	10·—	„	11·—
Бобик	8·80	„	9 20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90 —
Конюшина біла	100·—	„	115 —
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	65·—	„	75 —

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Ґавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всїх і зі всїх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днїв.

Білети складані в однім напрямі на нїмецких зелїзницях, важні 45 днїв.

Білети картонові, звичайні, до всїх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Тєлеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).